

şine ve Dan... Neslihan cadısı olduğunu bili-
yorum. Kevser o hafta, hanımının üç gün üst üste Ezgi'yi gör-
meye geldiğini söylüyor... Mahkemede sadece onun istedikle-
ri değil, bunlar da ortaya çıkar, mesajını getirdiğin kadına bun-
ları da hatırlat!"

- 3 -

"... Ben nasıl birisiyim? Demek bugünün sorusu bu? Cevap vermeden önce soruların kaba ve saldırgan olduğunu söylesem! Hayır, sadece sizinkileri kastetmiyorum; hepsi saldırgan ve hadsiz... Sorular dinginliğimize, mahremiyetimize saldırıyor. Hırsızlar da. İçimizdekini, aklımızdakini, yüreğimizdekini çalmaya niyetli... Pekâlâ, pekâlâ, yan çizmeden soruya geliyorum... İnsan, eninde sonunda iki türe indirgenebilir: İyi ya da kötü. Ben iyi birisi sayılır mıydım? Bilmiyorum. Belki iyi değil, sadece kötülükten uzak duran birisiydim. Ancak şimdi kötülüğe gerektiğinde karşı koyamadığımın farkındayım... Çünkü ayartıldım: Şeytan tarafından... Ne Öykü ne Neslihan Demir, ne Nurten ne de Meral! Beni tanıyan, içimi görebilen İsmail Demir oldu... Neden o? Çünkü öç almak için yanıp tutuştuğumu, öç almanın nasıl vazgeçilmez bir tutku, tutkuların en güçlüsü olduğunu biliyordu. İsmail Demir'in öfkesi, öç alma isteği Poseidon'un Odysseus'a duyduğu o aman vermez öç duygusu kadar güçlüydü ve acımasız Tanrınıninki gibi on yıllarca abisinin peşini bırakmamıştı... İşte bu yüzden kötülüğümden umutvar oldu; ruhumu zenginliğe değil, komplekslerime satacağımı bir kâhin gibi bildi... O şeytan, zihnimin karanlık köşelerinde

ki bacas... Ote-
nesinin onu kahvaltı salonuna doğru sürükleyişini izledi. Fısıltı kulaklarındaydı: "Artık Maçka'daki o izbe yeri bırakıp yuvana geri dönmelisin... Odanı baştan aşağı yeniledim... Görünce bayılacaksınız..." Odam... Evet özlemişti... Odasını, yüzme havuzunu... Kendimden iğreniyorum, diye düşünürken Neli de-
vam ediyordu: "Bu sabah Belkıs'la konuştum, bence bir an önce tekrar tenise başlamalısın... Psikiyatra ne zaman gidiyorsun; bu akşamüstü mü?"

"Evet anne..."

Sesi onu şaşırttı: Demek kuklalar konuşabiliyordu.

- 3 -

"... Nasıl birisi miyim? Bugün bu soruyu mu cevaplamam gerekiyor? Peki, kendine güvenmeyen, korkak bir narsist diye başlasam... Ya da annesi tarafından tasarlanmış, onun silik bir kopyası... Biraz düşününce, ancak bir başkasıyla var olabildiğimi kavriyorum... Mesela Neli'yle, mesela Uğur'la..."

"... Neden mi narsist dedim? Neli'ye direnmek zor... Bana sürekli güzel olduğum, hayatta en önemli şeyin güzelliğim olduğu söylendi... Ben bir periydim... Sanırım beni böyle ele geçirdiler. Daha küçücük bir kızken Neli benden bir narsist yarattı... İnsanın kendisine karşı koyması zor..."

"... Ezgi'yi ezdim mi? Bilmiyorum. Bildiğim onu çok sevmediğim; daha doğrusu sevmekten vazgeçtiğim... Birini, kardeşini sevmemek, hayır sevememek demeliyim, suç mudur? Evet,